

Llengua i Nació

Una llengua no es perd perquè qui no la sap no l'aprèn, sinó perquè qui la sap no l'usa.

FULL INFORMATIU núm. 4 (setembre de 2004)
del **Associació per la Llengua i la Cultura (ALC)** Entitat adherida a la **PLATAFORMA PER LA LLENGUA**

Onze de Setembre

TRES SEGLES DE GENOCIDI LINGÜÍSTIC I NACIONAL

En la Diada de l'Onze de Setembre hom no celebra res (tret dels espanyolistes, clar.) Commemorem, recordem que fa gairebé tres segles que, per la força de les armes, els exèrcits borbònics castellans i francesos van conquerir militarment el Principat de Catalunya. Conseqüència d'aquesta ocupació militar s'aboliren les institucions i constitucions pròpies –i independents- catalanes, s'abolí el dret públic i es cremaren públicament les nostres banderes.

Alhora, s'iniciava una planificada i salvatge persecució i prohibició de la llengua catalana arreu dels Països Catalans (a rel de la Guerra de Successió el País Valencià fou ocupat el 1707, les Illes Balears el 1715 i la Catalunya Nord, arran de l'ilegal Tractat dels Pirineus, fou ocupada per França el 1659.)

Aquest genocidi cultural s'ha donat en tots els règims que hi ha hagut a Espanya i a França fins avui en dia: al País Valencià en forma de secessionisme i mutilació lingüística, a les Illes en un ferotge bilingüisme espanyolitzador, a la Franja de Ponent el català no és ni cooficial, a l'igual que a la Catalunya Nord on el jacobinisme francès esclafa qualsevol signe de catalanitat i al Principat de Catalunya sols hi ha una legislació de fireta que el que realment ha fet és normalitzar l'ús de l'espanyol!

No volem donar una visió derrotista. Volem dir les coses pel seu nom i fer obrir els ulls a la gent: fa prop de tres segles que s'abaten sobre el poble català tots els mecanismes –materials i psicològics- de colonització i alienació nacionals per tal de convertir-nos en una província més de Castella o de França. (Colonització que es dona a tots nivells: cultural, fiscal, econòmic, psicològic, esportiu...)

Tanmateix, no són tres segles de resignació i de claudicació. **Malgrat molts dirigents econòmics, polítics, socials... botiflers i malgrat les dictadures i les persecucions constants, són tres segles de lluita per la llibertat arrabassada, tres segles de lluita per tornar a ser una nació democràtica, lliure i sobirana.**

ENFORTIM EL MOVIMENT DE LLUITA PER LA LLENGUA!

Un dels problemes dels catalans és que parlem i critiquem molt però, alhora de la veritat, ben poca cosa fem. I **queixar-se en veu baixa però no actuar no serveix de res.** Bo, si que serveix i bé que **serveix però justament per perpetuar la injusta situació de la que ens queixem:** d'una banda, perquè els dirigents espanyols segueixin amb les seves polítiques anticatalanes de segregació i secessió lingüística, de recursos contra el català, d'un bilingüisme que, lluny de ser enriquidor, no és més que pura i dura substitució lingüística i perquè, paral·lelament, molts dirigents catalans segueixin donant prioritat, amb un

Parada informativa de l'ALC en motiu de la Diada de Sant Jordi

vergonyós servilisme, als interessos espanyols. D'altra banda serveix perquè la superestructura, és a dir l'Estat, continuï igual: a la *Constitución española* ni tan sols s'esmenta la llengua catalana, per contra existeixen més de 150 lleis, decrets i normes que imposen l'obligatorietat de l'espanyol. Llengua que és obligatòria de conèixer mentre que *las otras* és un dret però no un deure! I així podríem continuar...

Davant d'aquesta situació –en la que degut a la desigualtat de les parts **no hi cap la neutralitat**, perquè aquesta no fa altra cosa que afavorir al més fort, això és, al colonitzador- **cal reforçar la pressió popular per continuar avançant i cal fer-ho de manera organitzada.**

Per això us fem una crida a dos nivells. Un primer que parleu, compreu, llegiu, viviu... en català. Un segon que col·laboreu, que us feu socis d'una entitat de defensa i promoció de la llengua.

**PER LA LLENGUA, PER CATALUNYA, PER LA DIGNITAT!
INSUBMISSIÓ LINGÜÍSTICA!!**

“Si en un lloc trobau ambientalment dues llengües, o bé sou a la frontera entre dos països, o bé sou en un país conquerit físicament. La nostra situació lingüísticament excepcional és producte d’una història militar desfavorable a la nostra societat (...) Encara que ens dolgui, la fragmentació, el domini i el repartiment de la societat de parla catalana entre el regne d’Espanya i la República Francesa és conseqüència d’un seguit de desfetes bèl·liques.”

“És científicament estèril, doncs, cercar altres explicacions alternatives a la penetració i hegemonia de l’espanyol i del francès dins el nostre territori.”

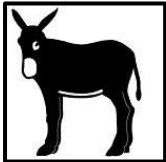
Frases extretes de: Lluís Garcia i Sevilla, “La piuladissa identitària.” *Llengua Nacional*, núm. 47 (2004), p.5-10.

Fes-ho enviant el c/e. que trobaràs en la nostra pàgina web:

El Ruc Català

Els símbols són allò que un vol veure reflectit i que es comparteix amb més gent que pensa semblant, com els membres d’una nació, i això es fa inconscientment.

El que els fa mal als espanyols és que aquest símbol, a més de reivindicar i destronar el seu brau alcohòlic, també trenca dos dels tòpics que han creat sobre els catalans. El primer: “seriosos, que no tenen sentit de l’humor”. Doncs mira, sí que en tenim, i a més prou madur com per saber riure’ns de nosaltres mateixos (cosa que no es pot dir d’altres) i de pas ridiculitza un altre tòpic. El segon: “son treballadors”. Efectivament, ho som, i així queda reflectit en el símbol, però també queda clar que ara per ara ho som per força i per benefici d’altres aliens a la nostra nació. És ara que es veu com l’única cosa maca que ens deien era per destacar com els seus esclaus es preocupen per treballar per l’amo, ara que el treball s’identifica amb deixar de mantenir l’estaca espanyolera ja no veuen aquesta virtut al ruc, que curiós.

I és que allà on ells veuen una cosa, nosaltres hi veiem una altra de ben diferent. Per exemple: on ells pensen que fem una “defensa de la raza autoctona”, nosaltres veiem la defensa de la natura i la fauna pròpies en un conjunt global. Allà on ells veuen competència nosaltres veiem dret a reivindicar. Allà on ells veuen “tontos”, nosaltres veiem compatriotes. Allà on ells veuen un animal tossut, nosaltres veiem un animal noble.

I és que rere del símbol, només hi ha la mentalitat del poble que l’ha creat, una mentalitat pròpia, diferent de l’espanyola, ni millor ni pitjor: diferent. Però això els cou. Encara pateixen alcoholisme imperialista, una gran resaca de marca de brau barat i sang innocent.

Per sort els catalans no hem de demanar disculpes per identificar-nos com a tals. No hem estat com els espanyols uns genocides, ni torturem, ni maltractem els animals.

Adreces d’interès:

Acció Cultural del País Valencià: www.acpv.net

Obra Cultural Balear: www.ocbweb.com

Òmnium Cultural: www.omniumcultural.org

Catalunya 1714: www.racocatala.com/cat1714

CatImperium: www.catimperium.com

Col·lectiu Visca la Terra: www.viscalaterra.com

FreeCatalonia: www.freecatalonia.com

Ràdio Catalunya: www.radiocatalunya.ca

Segurament pensen els espanyols que cada cop que veiem un brau pensem com ho farien ells: “guaita un altre cornut”, mentre que nosaltres diem: “un altre pobre ignorant”, i és que, com resa la dita catalana: “Mentre hi hagi burros hi haurà qui vagi a cavall”.

I també com deia Ghandi: “La qualitat moral d’una nació es pot mesurar pel respecte que tenen als animals”.

Almenys, nosaltres en som conscients.

Cèsar Sànchez. ALC - Sabadell, Vallès Occ.

“Free Catalonia” a Tossa de Mar

El passat 12 de juliol tingué lloc a la localitat selvatana de Tossa de Mar un concert organitzat per l’emissora de televisió MTV que aplegà multitud de persones de molt diverses nacionalitats. Aprofitant l’ocasió, col·laboradors de l’ALC de Tossa

vàrem repartir material informatiu pertanyent a la campanya “free Catalonia”.

La intenció d’aquesta campanya és fer saber als turistes que ens visiten el més bàsic sobre la nació catalana (que existeix..., per exemple). L’acció tingué en general una bona rebuda, malgrat alguns casos d’incomprensió total. Va despertar curiositat i fins i tot algunes mostres de solidaritat entre el públic assistent, una bona part del qual ni tan sols havia sentit parlar de Catalunya.

La sensació final és que cal fer proliferar accions que serveixin per a promocionar i donar a conèixer la nostra lluita per la llibertat arreu del món.

Salut, llibertat i bona diada.

Guillem Nadal. ALC - Tossa de Mar, La Selva

Estatuts tutelats = almoina i engany

A l’atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tènol atzur de ser tres voltes rebel.

Maria Mercè Marçal, divisa de *Cau de llunes*, 1977.

ORGANITZA'T! CREA GRUPS DE L'ASSOCIACIÓ PER LA LLENGUA AL TEU POBLE O CIUTAT!!

www.estelnet.com/alc Tel.654.10.54.22